

นางซูจี กล่าวสุนทรพจน์สำหรับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

นางองซาน ซูจี ภาพลักษณ์แห่งประชาธิปไตยในประเทศพม่า ได้รับการกำหนดให้กล่าวสุนทรพจน์สำหรับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพที่เธอได้รับเมื่อ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ในการเดินทางไปประเทศนอร์เวย์ที่ซึ่งเธอได้รับการต้อนรับในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จในการต่อสู้

การเดินทางเยือนกรุงออสโลของนางซูจี ภายหลังจากถูกกักบริเวณในบ้านพัก เป็นเรื่องยืนยันอย่างชัดเจนต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ซบเซาเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วเมื่อปีที่ผ่านมากในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันเป็นบ้านเกิดของเธอที่ซึ่งทหารได้ปกครองมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยได้ให้คำมั่นสัญญาที่จะปฏิบัติตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย

ในขณะที่นางซูจีได้รับรางวัลเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ เธอไม่อาจเข้ารับรางวัลได้ด้วยตัวเอง ด้วยเกรงว่าอาจจะถูกห้ามไม่ให้กลับเข้าประเทศพม่าที่ซึ่ง “สตรีผู้นี้” ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ซึ่งมีอิทธิพลในการต่อต้านความรุนแรง

สัปดาห์นี้นางซูจีเดินทางกลับสู่ยุโรปเป็นครั้งแรกในรอบ ๒๔ ปี ซึ่งเป็นการเดินทางที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วที่เริ่มต้นขึ้น ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยมีผู้สนับสนุนชาวตะวันตกรวมทั้งชาวพม่าที่ถูกเนรเทศ และยังคงจะนำเธอไปที่ประเทศอังกฤษ ไอร์แลนด์ และฝรั่งเศส

ณ ประเทศนอร์เวย์ นางซูจี ได้รับการทักทายด้วยดอกไม้และบทเพลงจากชาวพม่าหลายร้อยคน หลายคนวาดธงเป็นรูปการต่อสู้ของนกยูงซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพรรคเธอบนใบหน้า จากนั้นผู้นำทางการเมืองและข้าหลวงได้เลี้ยงอาหารค่ำเธอ

นางซูจี จะมีอายุครบ ๖๗ ปี ในสัปดาห์หน้าและได้ล้มป่วยลงในขณะที่พำนักอยู่ในสวีตเซอร์แลนด์ ซึ่งสาเหตุเกิดจากสภาวะความกดดันจากการนั่งเครื่องบินเป็นเวลานานและความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า นางซูจีกล่าวเมื่อวันศุกร์ว่าเธออยู่ระหว่างการเดินทางซึ่งเป็น “การค้นพบสิ่งใหม่และสิ่งที่ค้นพบเป็นการมองเห็นโลกด้วยดวงตาใหม่”

โลกรอบ ๆ ตัวเธอได้เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง นับแต่เธอได้รู้ว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เธอได้รับรางวัลโนเบลทางวิทย์ โดยเธอได้ถูกกักบริเวณอยู่ที่แมนชั่น^๑ ในกรุงย่างกุ้ง อันเป็นสถานที่กักกันเธอรวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๕ ปี

นายไมเคิล แอริส (Michael Aris) สามีนายคิม และนายอเล็กซานเดอร์ (Kim and Alexander) ลูกชายทั้งสองของเธอได้เข้ารับรางวัลในนามของเธอ ในขณะที่สามีของเธอเสียชีวิตเนื่องจากโรคมะเร็งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยนางซูจีไม่อาจอยู่เคียงข้างสามี ด้วยความกลัวว่าจะไม่ได้รับอนุญาตให้กลับเข้าประเทศพม่าอีก

จากนั้นเมื่อปีที่ผ่านมา รัฐบาลทหารได้สร้างความประหลาดใจแก่ชาวโลกด้วยการปฏิรูปต่าง ๆ ซึ่งนำมาสู่การสร้างควมหวังอย่างระแวดระวังต่อการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง และได้รับผลตอบแทนนับตั้งแต่การเยือนพม่าของนางฮิลลารี คลินตัน (Hillary Clinton) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา และนายเดวิด คาเมรอน นายกรัฐมนตรีของอังกฤษ

นายพลเต็ง เส่ง อดีตประธานาธิบดีได้ปล่อยนักโทษการเมืองหลายร้อยคน และได้จัดงานเลี้ยงต้อนรับนางซูจีกลับสู่กระแสทางการเมือง พร้อมทั้งลงนามยุติการต่อสู้กับกลุ่มกบฏชาติพันธุ์ส่งผลให้ชาติยุโรปผ่อนคลายการลงโทษพม่า

ในขณะที่ นางซูจีเดินทางมาถึงกรุงออสโลเมื่อวันศุกร์ เธอได้เตือนว่า “เรายังไม่ถึงปลายทางอย่างแน่นอน ไม่ว่าด้วยประการใดเลย เราเพียงแค่เพิ่งเริ่มออกเดินทางเท่านั้น”

“เส้นทางนี้ไม่ได้ตรงไปข้างหน้าและราบรื่น แต่เป็นเส้นทางที่เลี้ยวลดคดเคี้ยวอย่างมาก อีกทั้งยังมีอุปสรรคมากมาย แต่ทว่าเราจะต้องเจรจาต่อรองเพื่อจัดการกับสิ่งดังกล่าว ด้วยจิตวิญญาณของการปรองดองแห่งชาติ”

ความขัดแย้งเกี่ยวกับชาติพันธุ์ในพม่าได้บดบังการเดินทางของนางซูจี เนื่องจากได้เกิดการปะทะกันในภูมิภาคระหว่างชาวพุทธและชาวมุสลิมโรฮิงญา ซึ่งอ้างว่ามีผู้เสียชีวิตหลายสิบล้านและกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ถูกขับไล่ให้ออกจากพื้นที่

^๑ แมนชั่นที่ตั้งอยู่บนผืนดินที่ร่วนซุยบริเวณชายทะเลสาบ (crumbling lakeside mansion)

บุตรสาวผู้ได้รับการศึกษาจากอ็อกซ์ฟอร์ดของนายพล อองซาน วีรบุรุษแห่งเสรีภาพ ในสายตาของผู้ที่ชื่นชอบเธอจำนวนมาก เธอเป็นหนึ่งในผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนที่ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์

“มันไม่ได้เป็นการใช้อำนาจในทางที่ผิดหรอก แต่มันคือความกลัว” นางซูจิกกล่าวในสุนทรพจน์ที่มีชื่อเสียงที่สุดของเธอเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ “ความกลัวการสูญเสียการใช้อำนาจในทางที่ผิดสำหรับผู้ที่ใช้มันเป็นเครื่องมือ และความกลัวของผู้มีอำนาจที่ใช้อำนาจในทางที่ผิดต่อผู้ที่อยู่ภายใต้การใช้อำนาจนั้น”

.....

แปลและเรียบเรียง
นางสาวพรพิมล หาญเศรษฐานนท์
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
สำนักภาษาต่างประเทศ

ที่มา : <http://www.sbs.com.au/news/article/1659915/suu-kyi-to-deliver-Nobel-Peace-Prize-speech>